

A gyógyulás feltételei.

10061

Ha propaganda előadást akarnak tartani egy mozgalom mellett, hanem egy en-
gen is érdeklő életben fontos kérdésben keresen a bibliai világosságot. Ha
valamiben teljes és megbízható megoldást keresünk, lassan, lépésről-lépésre
haladunk előre, s utközben mindent megvizsgálunk még akkor is, ha az a véle-
ményünk, hogy annak igazsága felől kétely nem fereghat fenn. Azért látszólag
szinte gyermekes és kezdetleges kérdéseket is fel fogok vetni, hogy négy-
szer megvizsgáljuk őket. Mert nem akarnak eltévedni!

Mindenekelőtt meg akarom határozni a gyógyulás fogalmát. Gyógyulni annyi,
mint egészségesse válni, azaz egészségesse lenni. Ennek ellentéte a hiányos
állapot, pl. az erő-hiány, a gyengeség. A görögnyelvű Biblia a betegséget erő-
telenségnek, gyengeségnek nevezi: as theneia. Ugyanígy gyengeséget jelent a hé-
ber chálá szó. Van testi és van szellemi gyengeség. De a testi erőt éppen úgy
a szellem adja, mint a szellemet. Minden erő forrása bennünk Isten; a gyenge-
ség tehát, amennyiben azt az erő hiánya okozza, Isten műve, Isten akarata. Gyen-
geséget, bár inkább puhaságot, petyhüdtséget fejez ki a betegséget jelentő
másik bibliai görög szó, a malakia is. Ez a megrentett emberi természetet jel-
zi már. Más természetű a betegséget jelentő harmadik görög szó: nosos, mely
ragályt, támadó betegséget jelent, amelyet a pogány görögök hite szerint
valamelyik haragvó istenség küld az emberre. I. Krón. 21-ben olvassuk, hogy
Isten döghalált küldött a zsidó népre annak a népszámlálásnak a megbünteté-
sére, amellyel Dávid megbántotta az Urat: "Becsáta azért az Ur döghalált Iz-
raelre s Izraelből hetven ezren meghalának." /14 v./ Ezt a döghalált/deber/
II. M. 5, 3; III. M. 26, 25; V. M. 28, 21; II. S. 24, 13; Hb. 3, 5; II. M. 9, 3 és Jr. 21, 6 is
Istennek tulajdonítják. Ismétlen, ezeken a helyeken nem gyengeségről, hanem
támadó, pusztító betegségről van szó. A másik betegség fajtáról, a gyengeség-
ről mind az Ó-, mind az Újtestamentum sokkal gyakrabban beszél, mint a támadó
ragályról, ami azt sejteti, hogy az erőtelenség a gyakoribb betegségfajta.
Pál apostol II. Ko. 12-ben gyengeségről beszél; de Sátán tuskáját is említi,
ugyhogy itt kétféle betegség együttes előfordulásával állunk szemben. Az a
betegség tehát, amelyet az Ur háromszoros inádkozás ellenére sem vett le
róla, pusztító betegség által előidézett és fenntartott erőtelenség volt.
Már most, ha meg akarjuk határozni a gyógyulás mibenlétét, a kétféle beteg-
séggel kapcsolatban kétféle gyógyulásról is kell beszélnünk. Az erőtelenség
gyógyulása abban áll, hogy Isten Szellemének erejét árasztja a beteg szelle-
mbe keresztül a beteg testébe, vagy lelkébe. A pusztító betegség gyógyulása
abban áll, azzal történik, hogy az Ur megszünteti a betegség okozóját, amelyet
a Szentírás egy pusztító angyalban jelöl meg. /I. Kró. 21, 15/ Ezt a pusztító
angyalt azonban II. M. 12, 23 magával Jehovával azonosítja.

Ha a mai orvostudomány nyelvére le akarjuk fordítani a Biblia beszédét, ak-
ker azt kell mondanunk, hogy az erőtlenségnek nevezett betegség a szervezet
elgyengülésével, ellenálló képességének csökkenésével azonos, legyengüléssel,
ami akkor válik veszedelemmé, amikor támadó betegség lép föl és a szervezet
nem tud vele megbirkózni. A betegség másik fajtáját az orvosi tudomány ter-
mészetesen nem láthatatlan szellemeknek tulajdonítja, hanem az u.n. baktériu-
meknek. Hogy a baktériumok szaporodása és veszedelemmé válása aztán kinek,
vagy kiknek a műve, arról az orvostudomány hallgat; ugyszóval az orvosi és a
bibliai álláspontok nincsenek egymással kibékíthetetlen ellentétben. Ellen-
tétben vannak azonban egymással a gyógyítók, amennyiben az orvostudomány a
láthatatlan, kicsiny baktériumok elpusztításával védekezik, míg a Biblia a
láthatatlan szellemi lények elleni védekezés szükségességét hangsúlyozza.
Itt is tudományos és bibliai világkép ősi ellentétével találkozunk: az em-
beri tudomány a világesemények látható, fizikai, testi okaival foglalkozik
csupán; a Biblia mélyebbre hatol és az eseményeknek láthatatlan okait keresi
a szellemeket, kikkel szemben az ember és az emberi tudomány tehetetlenek. A
Biblia szerint a fizikai világ erői mögött angyalok állanak, kik a természet-
et éppúgy alakítják, mint a történelmet. Pál, amikor nevezetes betegséget le-
írja, melyet gyengeségnek mond, egy a husába adott skoleps-ről, azaz tövis-
ről beszél /II. Ko. 12, 7/, melyet Sátán angyalával azonosít. Míg szelleme Istené.

állandóan erőt kap, teste Sátánnak adott át. Ef. 6, 12-ben is azt mondja, hogy nem látható hússal és vérral folytatja harcát, hanem annak a mestani sötétségnek kormányzóival, fennhatóságaival és világbíróival, és a gonosz-ság mennyekben levő szellemiségeivel. Ezt a láthatatlan világot a tudomány szánitáson kívül hagyja. Azt a kettősséget, amelyet Pálnál figyelünk meg, hogy míg szellemével a harmadik égben, a paradicsomban jár, addig teste, hús, Sátán gyöttrő hatalmának van odaadva és Sátán gyöttrheti őt, jól látjuk Jób életében is, kinek vagyona és teste Sátán kezébe jutott, de szelleme állandóan Istent kereste. Jób felesége testileg ép volt, de szelleme volt beteg, amikor így szólt: "Sziárdan állasz e még mindig a te tökéletességében? Átkozd meg az Istent és halj meg!" / Jób. 2, 9/. Az orvostudomány egészen elhanyagolja az embernek Istennel való viszonyát a gyógyításnál; a Biblia a szellemi gyógyulást a testi gyógyulás feltételének tartja; a szellemi elpártolást, az istentelenséget pedig a betegség egyik okának, mint ahogy I. M. 3, 16-19 szerint is a halál s a betegség elhatalmasodásának oka az ember vétke, Istentől való elpártolása volt.

A következő kérdés, melyre feleletet kell keresnünk, ez: akarja-e Isten, a tiszta szellemi világ az ember gyógyulását és mily mértékben akarja a szellemi és mily mértékben a testi gyógyulást? Továbbá, minden esetben és azonnal akarja-e Isten szellemi, vagy testi gyógyulásunkat? Ezekre a kérdésekre már az elmondottak alapján kapunk valami feleletet. Abból, hogy az erő adásával, vagy elvonásával Isten idézi elő a/betegséget/, gyengeséget, az következik, hogy Isten olykor akarja gyengeségünket, akarja, hogy erőtelenséget érezzünk, különben nem Ő maga idézné elő erőtelenségünket. Pál azt mondja II. Ko. 12, 9-ben, hogy inkább dicsekszik erőtelenségeivel, hogy így a Krisztus hatalma sáterezzék rajta. Ebből az következik, hogy a testi betegség, amely az önbizalmat lefokozza és a beteget Istenhez űzi, olykor eszköz lehet az Isten kezében arra, hogy az embert alant tartsa, azen az alsó uton, amelyen Krisztus követői járnak ebben a világban, mint az Pál apostolnál is történt. Pál inádkozott ugyan azért, hogy Isten elvegye róla a betegséget, de Isten nem hallgatta meg, hanem azzal elégitette meg, hogy az Ő kegyelme elég neki, vagyis az, hogy Isten örömmel, kedvvel tekint le Pálra, ki kell, hogy elégetse és túrnie kell, hogy Sátán tövise tovább is szurja őt. Ez esetben a testi betegség olyan, mint a nevelő külső körülmények, az üldözések, nehezen elvisekhető környezet, melyeket Isten azért ad ránk, hogy azok megalázzanak és állandóan Istenhez kergessenek. De ha így van is ez, négsen bűn az, hogyha valaki a betegség elvételeért inádkozik. Az azonban, hogy a legmagasabb isteni kegyelem, melyet Pál kapott, összefér a testben gyöttrő sátni túske jelenlétével, mutatja, hogy a testi betegség nem teszi méltatlanná az embert Isten kegyelmére, sőt olykor a kettőnek együtt kell járnia!

Igen nevezetes eset Ezékiás király betegsége, kinek azt mondta az Úr: "Rendezd el házádat, mert meghalsz és meg nem gyógyulsz." / Ezs. 38, 1/A halál kétségtelenül tisztátalan hatalom és meghalásunk Isten büntetése. Mindamellett a halál a földi élet ideje alatt is pusztít, életünket megkeseríti, mert a betegség a halál követe s a halál előcsarnoka. Istenben bizó embernek a halál nem veszteség, hanem nyereség, mert kieneli Sátán hatalmából az embert, kieneli onnan, hol még Pálen is hatalma lehetett Sátánnak és elviszi oda, hol Sátánnak többé hatalma nincs. Ezért Ezékiásnak bele kellett volna nyugednia Isten kijelentett akantába, hogy meg fog halni. Ő azonban nem ezt tette, hanem fálnak fordult, könyörgött az Úrnak, igazságosságára hivatkozva, testi gyógyulást kért. Isten meghallgatta a kérést, de ez a meghallgatás nem Ezékiás javára ütött ki, mert Ezékiás súlyos vétkebe esett a földi élet élvezése közben, hiuságát igyekezett kielégíteni és ezzel megterhelte lelkét. Több teherrel ment át ama másik világba, mint akkor ment volna, mikor Isten először szólította. Ha Pál esetében nem is volt vétke a gyógyulásért való inádkozás, csak épen Isten nem hallgatta meg; addig Ezékiás esetében egyenesen hiba, vétke volt az inádkozás, mert Isten akarata nem a gyógyulás volt. Tudunk haldoklókról, akik már a szellemi világ tájain jártak lelkükkel, annak örömeit élvezték, és igen fájdalmas volt nekik, hogy ismét vissza kellett jönniök a földre. Barátkezzünk meg tehát

azzal a gondolattal, hogy meg kell halnunk és jussunk oly szoros összeköttetésbe azzal a másik világgal, hogy bármikor könnyű legyen nekünk innen oda átlátni. Ez a kézség Isten hívásának követésére sokkal áldottabb dolog, mint egy inádsággal kleroszakelt gyógyulás.

A betegségekre vonatkozólag azonban más kép alakul ki előttünk, ha az evangélium diadalutját kísérő gyógyulásokat szemléljük. Jézus majdnem mindenkit meggyógyított, aki ezért hozzá fordult, csak a názáretiek panaszkodnak elhanyagolásuk miatt. Az apostolok lépteit is állandóan gyógyulás kíséri /Cs. 5, 16/ Pálnak még ruháit is elvitték testéről, hogy azzal gyógyítsák betegeiket; /Cs. 19, 12/ Jézust azért kente fel az Isten szent Szellemmel és hatalommal, hogy szertó járjon és jót tegyen és meggyógyítsa mindazokat, akiket a Vádoló leigázott. /Cs. 1e, 38/ De Jézus, míg másokat megmentett, magát nem mentette meg és Pál, ki másokat még távolból is meggyógyított a róla elvitt kendőkkel, maga állandóan szenvedett Sátán angyalától, ki tüske volt testében. A gyengeségből, a betegből aradt másokra a gyógyító erő. Így bár Jézus kétségkívül azért jött le a földre, hogy Sátán műveit lerontsa és bár annak a hatalmának és megbízásának szinte megdöbbentő és magával ragadó bizonyítékát adta, mégis nem ronbelta le azonnal Sátán összes műveit és nem vette el Sátán hatalmát teljesen és mindentől; sőt Onnaga is Sátán hatalmába esett, amikor Isten őt magára hagyta s átokká, bünné tette értünk, helyettünk. Sőt az idők folyamán Sátán még nagyobb erőre juthat, míg elkövetkezik mennyből való levettetésének s utánna földtől való kivettetésének ideje. Jel. 6, 8 szerint a halál berzalmas püsztitásaira van még kilátásunk, mielőtt Sátán megköztöztetnék. Jl. 16, 2 szerint gonosz feköly fogja az istenteleneket megtámadni, bár ez nem fogja érinteni azokat, akik az Antikrisztusnak nem hódolnak meg. A betegségek hatalmából tehát nem kifelé haladunk, hanem mind erősebben fogják azok az emberiséget megtámadni. A gyógyítások nagy tömege az evangélium diadalutját kíserte.

Ha Jézus gyógyításait megfigyeljük, rájövünk, hogy Jézus olyanokat is meggyógyított, kik arra méltatlanok voltak, mint a kilenc zsidó bélpoklost, kik halálát adni nem tértek vissza, kinek testük gyógyulása nem is vált hasznukra. Látjuk továbbá azt is, hogy a gyógyítás nem mindig pillanatnyi egyéni hasznot szolgál, hanem magasabb céleket is, azért volt rajta a vakság csapása és azért jött el egy Istentől megjelölt órában a gyógyulás pillanata, hogy a betegség és gyógyulás által Isten tettei láthatókká legyenek. Az egyén gyógyulása tehát egy egyetemesebb és magasabb isteni tervbe illeszkedik be s időben is ahhoz illeszkedik. Az isteni tervnek és egyetemes haszonnak ezt az uralmat az egyéni gyógyulásokban jól mutatja az a hatalmas és hatásaiban maig tartó mozgalom, amelyet Blumhardt Kristóf János által indított Isten egy jelenléte faluban. Először Isten Blumhardtet akaratan kívül egy berzalmas harcra vitte bele a sötétség hatalmaival; miután ebben a harcban Blumhardt hűnek és állhatatosnak bizonyult, őt szellemi gyógyulások középpontjává tette s Müttlingen hatalmas felébredés központja lett: a lelkek menekültek bünyös megköztözöttségeikből; végül a testi gyógyulások ideje jött el; de csak harmadszorra, mint nem a legjelentékenyebb, mint a szellemi gyógyulás gyümölcse és következménye. A szellemi felébredésnek és testi gyógyulásnak ezt az egymásutánját mutatja a gutaitott meggyógyulása is, ki először kapta vétkének becsánatát s csak harmadszorra s nem fontosabbiként teste meggyógyulását. A testi gyógyulás tehát Isten országa nagy tervébe illeszkedik bele, nem elsőrendű eseményként, hanem a szellemi gyógyulás kísérőjeként és folyományaként. Az egyén életében is teljes meggyógyulás egyik részeként, a szellemi gyógyulás következményeként jelenik meg. Nem szabad tehát a testi gyógyulást a szellemi gyógyulástól, továbbá Isten országa egész kibontakozásától függetlenné, külön mozgalommá, külön szakkérdéssé tenni; hanem a Krisztus diadalért vívett harc egyik gyümölcseként Istentől úgy fogadni, mint ráadást a szellemi gyógyulás mellett s következtében, mint ahogy ez Blumhardt nál is történt.

Ha a testi gyógyulást elválasztjuk a szellemi gyógyulás mozgalomától, vagy ha éppen annál fontosabbiként kezeljük, ebből a visszaélésből igen nagy károk keletkeznek Isten országa egyetemes ügyére nézve éppen úgy, mint az egyesek éle-

tére nézve. Ha a keresztyének az emberek szemében úgy tűnnek fel mint az egészségesekre inádkozók, akkor ez a babona látszatát fogja felkeltetni s az embereket más egészségesre inádkozók kezébe fogja kergetni, kik aztán nem Istent, hanem evilági hatalmakat hívnak segítségül. Ez az eltévelyedés okvetlenül követni fog olyan mozgalmat, amely központba helyezi a testi gyógyulás kérdését és nem a megszentelődés kérdését teszi központtá. A husz embernek igen kellene olyan mozgalom, amely testével első sorban, vagy csak a testével foglalkozik s a megszentelődést, megtérést, bűnbánatot ke- melyan nem vevő emberek igen meg lesznek elégedve olyan mozgalommal, mely a bűn kérdését háttérbe szorítja és a megtérést, bűnbánatot csak mint a testi gyógyulás feltételét méltatja, mintha a főcél a test gyógyulása volna és nem az Istennel való egyesülés. Bünbárdnál előbb jött a harc, azután a megtérés mozgalma és csak harmadszorra a testi gyógyulások isteni áradata. Később azonban ez a harmadik háttérbe szorult az a másik kettő mellett s Bünbárdt keservesen szenvedett azok miatt, kik a látható külső csoda- szerűség fenntartása mellett izgattak. Jézus a külső csodát egyenesen meg- tagadta azektól, akik csak a külső testi segítséget keresték, mint ahogy ez a kenyércsodán fellekesült kapernaumakkal történt. Ez a jézusi szó: "Keressétek először Isten királyságát és annak igazságosságát és a többiek hozzá adatnak majd néktek" a testi gyógyulásra nézve azt jelenti, hogy elő- ször arra hívjuk fel az embereket, hogy Krisztust királlyal fogadják s tör- vénynek magukat alávéssék s a többivel, mint a test gyógyulása is, kevésbé törődjenek, mert ezek járulékként hozzá adatnak a szellemi áldásokhoz. Ezzel nem akarom mondani, hogy a test gyógyulásáért nem kell inádkoznunk; ellen- kezőleg, éppen úgy kell azért is inádkoznunk, mint a mindennapos kenyérért, de a mindennapos kenyér megkapásáért nem szektünk külön mozgalmat indítá- ni, hanem Istenre bizzuk azt, éppen úgy kell tennünk a testi gyógyulás kérdé- sével is.

A Biblia tanúságtétele szerint a testi gyógyulásnak a megtérés, a szellemi gyógyulás nem okvetlen feltétele; történhetik testi gyógyulás megtérés nélkül is, mint a kilenc belpoklos esetében és elmaradhat a testi gyógyu- lás komoly megtérés esetében is, mint ezt Pál esete bizonyítja. De a testi gyógyulás nem mindig áldás, mint ezt Ezékiás esete mutatja. Tehát a testi gyógyulásért inádkozni megtérés nélkül veszedelmes dolog. Inádsággal ki lehet erőszakolni testi gyógyulást, de ebből átok is származhatik. Mivel pedig nemcsak a magam gyógyulásáért inádkozhatok, hanem mások gyógyulásáért is, sőt ez bizonyos esetekben kötelességen is, azért nem szabad akárki ké- résének akárkier engedni, hogy érte s gyógyulásáért inádkozzunk, hanem ezt a szent szolgálatot istenfélelemben, tapogatózva, meggondoltan kell végez- nünk és csak akkor inádkoznunk, amikor erre tényleg Isten áldit. Akik ember- társaiknak ilyen inádkozással segítségére voltak s akik Istentől a gyó- gyítás kegyelmi ajándékát kapták, tudták, hogy nem minden esetben inádkoz- hatnak s nem mindenkivel szemben alkalmazhatják talentumaikat. Megszentelt életű embereknél ez így volt, így van; de vannak másféle inádkozók is, kik akárkiért és akárkier készek inádkozni; szinte mesterséggé, sőt jövedelme- ző mesterséggé is válhatik az egészségért való inádkozás. Itt már csak egy hajszal választ el bennünket a varázslás gonosz bűnétől. A szellemi a- jándékok története pl. a kamizárdok inspirálták s a régi montanisták tör- ténete bizonyítja, hogy a tisztá szellemi megteltség igen könnyen átsusz- hat tisztátalan szellemi megteltségbe; ha pl. a benne levő szellemi ajándékok Isten intése nélkül erőlteti. A pünkösdi mozgalom bizonyítja, hogy itt mily eltévelyedések lehetnek és Sátán micsoda hatalomra juthat Isten gyülekezetében. Azért szent félelem az első a betegekért való inádkozásban is. Hogy Sátán tövisé eltűnjön testünkben, azért mindenkor inádkozhatunk, bár Isten nem mindig fog meghallgatni, mint Pál és Jób esete bizonyítja. Erőt is kérhetünk Istentől gyengeségeinkben, de ne veszítsük szemünk elől, hogy Istennek hatalma erőtelenségünkben végez tetik el. Fogadjuk el Péter tanácsát: "Akik Isten akarata szerint szenvednek, -és lám ilyenek is vannak- jótévis közben nyujtsák lelkiüket oda a hű teremőnek", vagyis bizzák ma- gukat az Ő akaratára. /I. Pt. 4, 19/. Erre a kérdésre tehát, mi a testi gyógyu- lás feltétele?, ezt a rövid választ adhatjuk: értsük meg a testi szenvedés

értelmét; keressük a mögötte levő isteni akaratot, ne tegyük a test gyógyulását az első helyre, se életünkben, se imádságainkban, keressük a megszentelődés útját, ha azonban úgy látjuk, hogy Isten szolgálatában a test gyengesége akadályoz, akkor gyermekként forduljunk bizalommal a mennyei Atyához, hogy vegye le rólunk a nehéz terhet, hozzátéve, hogy "mindazáltal ne az történjen, amit én akarek, hanem amit Te". Jézus azért jött, hogy Sátán műveit széjjelrontsa, tehát az én betegségemet is, mert végeredményében az is Sátán műve, még ha Isten engedi is meg Néki azt, mint Jób életében tette. De a mikort és a mértéket bizzuk nyugodtan a hű Teremtőre, ki tudja mire van övének szüksége. Tegyük életünk központjába Isten szellemi országának megvalósulását s a test sorsát hagyjuk második helyen. Ha a Sátán elleni harcban, a világosság melletti küzdelemben hűen kitartunk, Isten nem fogja megengedni, hogy eltévelyedjünk és Hozzáadásaképpen még testünk is egészségessé válik, hogy Őt annál jobban és odaadóbban tudjuk szolgálni. "Keressétek először Istennek országát és annak igazságosságát és a többiek hozzá adatnak néktek."

Csia Lajos előadása.